

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJEČI

PRIMLJENO:

10 -02- 2020

Neposredno - predano pošti: _____
Obično-preporučeno: _____ 20 _____
Pošta _____ R _____
Prilog _____ priloga _____
Pristojbe: _____ kn, državnim biljezima
Primio: _____

Poslovni broj: 75 Pž-293/2020-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća u stečajnom postupku nad dužnikom ROMANOF d.o.o. u stečaju, OIB 10709065457, Rijeka, Antuna Gustava Matoša 7, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika BRANIMIRA ČOLIĆA, OIB 31257012115, Rijeka, Užarska 28, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-310/2019-24 od 17. prosinca 2019., u sjednici vijeća održanoj 28. siječnja 2020.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba Branimira Čolića iz Rijeke i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-310/2019-24 od 17. prosinca 2019. u točki II. njegove izreke u dijelu u kojem je u drugom višem isplatom redu stečajni vjerovnik Branimir Čolić upućen na pokretanje parnice protiv stečajnog vjerovnika DDM Invest III AG, Švicarska radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u iznosu od 4.530.360,16 kn u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, inače će se smatrati da je osporavanje otklonjeno.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-310/2019-24 od 17. prosinca 2019. u točki II. njegove izreke u dijelu u kojem je u drugom višem isplatom redu osporena tražbina stečajnom vjerovniku Branimiru Čoliću iz Rijeke u iznosu od 1.094.302,50 kn i u dijelu u kojem je stečajni vjerovnik Branimir Čolić upućen na pokretanje parnice protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 1.094.302,50 kn u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, inače će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice. Osporavatelj Miodrag Shalevski iz Rijeke u parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-310/2019-24 od 17. prosinca 2019. u točki II. njegove izreke u drugom višem isplatnom redu osporena je tražbina stečajnog vjerovnika Branimira Čolića iz Rijeke u iznosu od 1.094.302,50 kn te je stečajni vjerovnik Branimir Čolić upućen na parnicu u kojoj osporavatelj Miodrag Shalevski iz Rijeke nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika te je osporena tražbina stečajnog vjerovnika DDM

Invest III AG, Švicarska u iznosu od 4.530.360,16 kn pa je stečajni vjerovnik Branimir Čolić iz Rijeke upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja.

Iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja proizlazi da je stečajni vjerovnik Miodrag Shalevski iz Rijeke na ispitom ročištu održanom 11. prosinca 2019. osporio tražbinu žalitelja, da osporavanje nije otklonjeno te je sud na temelju odredbe članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) riješio kao u izreci prvostupanjskog rješenja.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Branimir Čolić iz Rijeke zbog bitne povrede odredaba stečajnog i parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud ukine pobijano rješenje. U žalbi navodi kako se dio njegove tražbine odnosi na tražbinu na ime ostalih obveza stečajne mase jer je nastala unutar šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka te da je u prethodnom stečajnom postupku rješenjem utvrđen nesporni iznos tražbine u iznosu od 297.000,00 kn. Nadalje navodi da sud u rješenju navodi za pojedine prijavljene tražbine da se zasnivaju na ovršnoj ispravi (npr. tražbina vjerovnika DDM invest III. AG, Švicarska), a ne navodi o kojoj ispravi se radi pa se rješenje ne može ispitati.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje u smislu odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), vezi s odredbom članka 10. SZ u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje djelomično nepravilno i nije osnovano na zakonu.

Žaliteljeva žalba kojom pobija rješenje u dijelu osporavanja njegove tražbine i upućivanja na parnicu, je osnovana.

Iz prve Tablice prijavljenih tražbina proizlazi da je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 501.250,00 kn na osnovi odvjetničkih usluga, od čega je iznos od 293.537,50 kn osiguran razlučnim pravom na nekretnini dužnika k.č. br. 1400/4. Iz rekapitulacije druge Tablice od 27. studenog 2019. i nove (naknadno primljene tražbine) od 9. prosinca 2019. proizlazi da je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 1.094.302,50 kn na osnovi odvjetničkih usluga od čega je iznos od 293.537,50 kn osiguran razlučnim pravom na nekretnini dužnika k.č. br. 1400/4. Iz prijave tražbine dane na propisanom obrascu, proizlazi da je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 1.094.302,50 kn na temelju računa te je obavijestio o razlučnom pravu za iznos osigurane tražbine u iznosu od 293.537,50 kn. Iz zapisnika s ispitnog ročišta održanog 11. prosinca 2019. proizlazi da se na tom ročištu raspravljalo o žaliteljevoj prijavi tražbine u iznosu od 1.094.302,50 kn i da je stečajni vjerovnik Miodrag Shalevski osporio tu tražbinu, jer da žalitelj nije pružio usluge stečajnom dužniku u tom iznosu i da računi nisu izdani sukladno dogovoru stečajnog dužnika i žalitelja u vezi s pružanjem odvjetničkih usluga prije otvaranja stečajnog postupka. Iz tablice stečajnog suca proizlazi da je tražbina koja se zasniva na računima za pružene odvjetničke usluge u iznosu od 1.094.302,50 kn osporena u drugom višem isplatom redu od strane stečajnog vjerovnika Miodraga Shalevskog. Iz dopisa žalitelja od 25. listopada 2019. proizlazi da je žalitelj izvijestio stečajnu upraviteljicu kako se iznos od 501.250,00 kn odnosi na njegovu tražbinu kao vjerovnika stečajne mase te zahtijeva isplatu

toga iznosa. Iz izvotka iz zemljišne knjige Općinskog suda u Rijeci za k.o. Gerovo, z.k.ul. 1938, kat. čestice 1400/4 proizlazi da za iznos tražbine od 293.537,50 kn, žalitelj upisao založno pravo na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-5010/2018 od 10. prosinca 2018.

Iz sadržaja žalbe proizlazi da žalitelj tvrdi da se iznos od 1.094.302,50 kn sastoji od iznosa od 501.250,00 kn koji se odnosi na tražbinu vjerovnika stečajne mase (zastupanje dužnika unutar šest mjeseci od otvaranja stečajnog postupka), te nespornog iznosa od 297.000,00 kn.

U konkretnom slučaju po ocjeni ovog suda, prvostupanijska odluka u pobijanom dijelu za sada ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

Naime, iz prijave tražbine proizlazi da je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 1.094.302,50 kn te je ujedno obavijestio stečajnu upraviteljicu da za tražbinu u iznosu od 293.537,50 kn ima upisano razlučno pravo na nekretnini dužnika.

Iz odredbe članka 258. stavka 2. SZ-a proizlazi da su razlučni vjerovnici dužni obavijestiti stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Ako razlučni vjerovnici prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici, u prijavi su dužni naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

Primjenom navedene odredbe proizlazilo bi da je žalitelj prijavio i tražbinu i obavijestio stečajnu upraviteljicu da je dio prijavljene tražbine osiguran razlučnim pravom. Ako je tome tako, tada bi prema odredbi članka 266. stavaka 1. i 4. SZ-a za dio osporene tražbine za koju ne postoji ovršna isprava žalitelj bio upućen na parnicu, dok bi za dio tražbine (iznos od 293.537,50 kn) na parnicu trebao biti upućen osporavatelj, a ne žalitelj.

Nadalje, žalitelj tvrdi da se dio tražbine u iznosu od 501.250,00 kn odnosi na tražbinu vjerovnika stečajne mase prema odredbi članka 156. stavka 1. točke 2. SZ-a (tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka u vezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu). Vjerovnik stečajne mase ne prijavljuje tražbinu, već tu tražbinu stečajni upravitelj namiruje redom kojim ona dospijeva (ako nije sporna) u skladu s odredbom članka 154. stavka 2. SZ-a, a to bi značilo da tražbina vjerovnika stečajne mase ne bi mogla biti predmet ispitivanja na ispitnom ročištu.

Ono što je u konkretnom slučaju nejasno je je li žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 1.094.302,50 kn na temelju računa za pružene odvjetničke usluge, u koju prijavu nije uključena i njegova tražbina kao vjerovnika stečajne mase (iznos od 501.250,00 kn) i kao razlučnog vjerovnika (iznos od 293.537,50 kn) ili je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 1.094.302,50 kn, a ta tražbina u sebi sadrži i tražbinu za koju žalitelj ima status vjerovnika stečajne mase (iznos od 501.250,00 kn) i tražbinu osiguranu razlučnim pravom (iznos od 293.537,50 kn).

Ako bi se radilo o drugom slučaju, kako proizlazi iz žalbe, tada predmet ispitivanja ne bi bio iznos od 501.250,00 kn već bi o namirenju toga iznosa trebala voditi računa stečajna upraviteljica pa ako je zahtjev osnovan namiriti tražbinu, a ako je sporan tada bi vjerovnik stečajne mase mogao podnijeti tužbu. Iznos od 293.537,50 kn bio bi predmet ispitivanja, ali bi u slučaju da je tražbina osporena, na parnicu trebao biti upućen osporavatelj.

Budući da prvostupanjsko rješenje u tom dijelu ne sadrži odlučne činjenice, valjalo ga je ukinuti u pobijanom dijelu prema odredbi članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a i predmet vratiti na ponovan postupak, kako je odlučeno u točki II. izreke ovog rješenja.

Žaliteljeva žalba, kojom pobija rješenje u dijelu u kojem je on upućen pokrenuti parnicu radi osporavanja tražbine stečajnom vjerovniku DDM Invest III. AG, Švicarska, nije osnovana.

Iz sadržaja žalbe proizlazi bi da žalitelj pobija i odluku suda u dijelu u kojem je upućen pokrenuti parnicu protiv stečajnog vjerovnika DDM Invest III. AG, Švicarska radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u iznosu od 4.530.360,16 kn.

Iz prijave tražbine stečajnog vjerovnika DDM Invest AG, Švicarska proizlazi da je prijavio tražbinu u iznosu od 4.530.360,16 kn za koju postoji ovršna isprava te da je obavijestio stečajnu upraviteljicu o tome da je ta tražbina osigurana razlučnim pravom na nekretninama dužnika. Tražbina se zasniva na Ugovoru o založnom pravu od 7. lipnja 2017. sklopljen između Zagrebačke banke d.d. Zagreb kao vjerovnika i stečajnog dužnika kao dužnika te Naditse Shalevske, Miodraga Shalevskog kao jamaca plateža i založnih dužnika radi osiguranja tražbine u iznosu od 1.451.320,00 EUR. Ugovorom o ustupu i prijenosu prava i tražbine koji je potvrđen 1. siječnja 2019. kod javnog bilježnika pod brojem OV-8445/2019, Zagrebačka banka d.d. je na DDM Invest AG Švicarska prenijela tražbinu i sporedna prava navedenih u Prilogu I. predmetnog ugovora.

Iz navedenih isprava na temelju kojih se zasniva tražbina stečajnog vjerovnika DDM Invest AG, Švicarska proizlazi da za prijavljenu tražbinu taj vjerovnik ima ovršnu ispravu.

Nadalje, iz zapisnika s ispitnog ročišta od 11. prosinca 2019. proizlazi da je žalitelj osporio tražbinu vjerovniku DDM Invest AG, Švicarska i kao razlog osporavanja navodi da je nastupila zastara potraživanja i da tražbina ne postoji. Budući da osporavanje na ročištu nije otklonjeno, sud je pravilnom primjenom odredbe članka 266. stavka 4. SZ-a na parnicu uputio žalitelja pa je prvostupanjsko rješenje u tom dijelu valjalo potvrditi prema odredbi članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a kako je odlučeno u točki I. izreke ovog rješenja.

Ostali žalbeni navodi u kojima žalitelj općenito govori o nedostatku ovršnih isprava ovaj sud nije razmatrao iz razloga što žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama može podnijeti svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine, odnosno tražbine koju je osporio i stečajni upravitelj prema odredbi članka 265. stavka 3. SZ pa je žalitelj dužan u žalbi navesti konkretnog vjerovnika i tražbinu koju je osporio u stečajnom postupku.

U ponovnom postupku, sud će otkloniti povrede na koje je upućen ovim ukidnim rješenjem te donijeti novo na zakonu osnovano rješenje vodeći računa da predmet ispitivanja na ispitnom ročištu može biti samo tražbina stečajnog vjerovnika, a ako taj vjerovnik ima tražbinu u cijelosti ili djelomično osiguranu razlučnim pravom, odnosno ako za tu tražbinu ima ovršnu ispravu da se na parnicu upućuje osporavatelj.

Zagreb, 28. siječnja 2020.

Dokument je elektronički potpisan:

DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

06-02-2020

12:26:54

DN
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ZUBOVIĆ
G=DUBRAVKA
CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **17893-5a8be**

Kontrolni broj: **03c90-73d36-56e26**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.